

Præjudicielt spørgsmål

Fortolkning af artikel 3, stk. 1, litra a), første led, i Rådets direktiv 2001/40/EF ⁽¹⁾ af 28. maj 2001, og navnlig med hensyn til, om udtrykket »lovovertrædelse, som kan straffes med mindst et års frihedsstraf« i den nævnte bestemmelse henviser til den straf, der i abstrakt forstand er fastsat for den omhandlede lovovertrædelse, eller om der derimod er tale om den konkrete fængselsstraf, som den domfældte er blevet idømt, og følgelig om en medlemsstats beslutning om at udvise en tredjelandstatsborger, som er blevet idømt en frihedsstraf på otte måneder, vil blive anerkendt af andre medlemsstater eller ej.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2001/40/EF af 28.5.2001 om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandstatsborgere (EFT L 149, s. 34).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale ordinario di Cagliari (Italien) den 2. oktober 2014 — straffesag mod Claudia Concu og Isabella Melis

(Sag C-457/14)

(2014/C 439/32)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale ordinario di Cagliari

Parter i hovedsagen

Claudia Concu og Isabella Melis

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 49 TEUF ff. og artikel 56 TEUF ff. samt principperne i EU-Domstolens dom af 16. februar 2012 [i de forenede sager C-72/10 og C-77/10] fortolkes således, at de er til hinder for, at der udbydes koncessioner med en kortere varighed end de tidligere udstedte koncessioner, såfremt det omhandlede udbud er blevet afholdt for at afhjælpe konsekvenserne af, at en række erhvervsdrivende ulovligt er blevet udelukket fra udbudsrunderne?
- 2) Skal artikel 49 TEUF ff. og artikel 56 TEUF ff. samt principperne i EU-Domstolens nævnte dom af 16. februar 2012 [i de forenede sager C-72/10 og C-77/10] fortolkes således, at de er til hinder for, at behovet for omorganisering af systemet, således at udløbstidspunktet for alle koncessioner synkroniseres, kan begrunde, at koncessionerne i udbud har en kortere varighed end de tidligere tildelte koncessioner?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad — Varna (Bulgarien) den 8. oktober 2014 — Asparuhovo Lake Investment Company OOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

(Sag C-463/14)

(2014/C 439/33)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad — Varna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Asparuhovo Lake Investment Company OOD

Sagsøgt: Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 24, stk. 1, og artikel 25, litra b), i direktiv 2006/112 ⁽¹⁾ fortolkes således, at begrebet »ydelse« også omfatter abonnementsaftaler om levering af rådgivningsydelser som de i hovedsagen omhandlede, hvor tjenesteyderen, som råder over kvalificerede medarbejdere til at levere ydelserne, har stillet sig til rådighed for kunden i aftalens løbetid og har forpligtet sig til at undlade at indgå aftaler med tilsvarende indhold med kundens konkurrenter?
- 2) Skal artikel 64, stk. 1, og artikel 63 i direktiv 2006/112 fortolkes således, at afgiftspligten i forbindelse med rådgivningsydelser i abonnement indtræder ved udløbet af den periode, for hvilken betalingen er aftalt, uden at det kommer an på, om og hvor ofte kunden har gjort brug af de ydelser, som rådgiveren har stillet sig til rådighed for kunden for?
- 3) Skal artikel 62, stk. 2, i direktiv 2006/112 fortolkes således, at den, som leverer ydelserne i henhold til en abonnementsaftale om rådgivning, er forpligtet til at opkræve moms for ydelserne ved udløbet af den periode, for hvilken der er aftalt betaling for abonnementet, eller opstår denne pligt først, hvis kunden har gjort brug af rådgiverens ydelser i den pågældende afgiftsperiode?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Sag anlagt den 13. oktober 2014 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Danmark**(Sag C-468/14)**

(2014/C 439/34)

Processprog: dansk

Parter*Sagsøger:* Europa-Kommissionen (ved M. Clausen, C. Cattabriga, befuldmægtigede)*Sagsøgt:* Kongeriget Danmark**Påstande**

- Det fastslås, at Kongeriget Danmark, ved at opretholde en retstilstand hvor salg af løs snus er tilladt i strid med artikel 8, sammenholdt med artikel 2, nr. 4, i direktiv 2001/37/EF af 5. juni 2001 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobaksvarer ⁽¹⁾, har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til dette direktiv.
- Kongeriget Danmark tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kongeriget Danmark har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 8 i direktiv 2001/37/EF ved kun at forbyde salg af snus i porøse portionsbreve, men ikke løs snus, i Danmark. Danmark har ikke bestridt, at dets nationale regler ikke er i overensstemmelse med EU-retten for så vidt angår forbuddet mod markedsføring af tobak, som indtages oralt. Et lovforslag, der ville have gennemført et fuldstændigt forbud mod at markedsføre snus i Danmark, blev imidlertid forkastet af det danske Folketing.

Danmark har ikke afgivet yderligere tilsagn med henblik på at bringe de danske regler i overensstemmelse med EU-retten. Kommissionen må således konstatere, at Danmark fortsat ikke overholder sine forpligtelser i henhold til direktivets artikel 8, sammenholdt med artikel 2, nr. 4.

⁽¹⁾ EFT L 194, s. 26.